

fikt med Grundlovens § 32, men for øvrigt gør Lovens Indhold saaledes, at det efter det ærede Medlems Mening er i Konflikt med Grundloven, kan i Virkeligheden være ligegyldigt.

Dinesen: Jeg ser ikke rettere, end at den Forhandling, der i Øjeblikket føres her om Grundlovsændring og Valgkredslov, og at den Forhandling om samme Emne, som kan ventes senere oppe i det andet Ting, nærmest har en akademisk og forberedende Karakter. Vi turde vel alle være paa det rene med, at Afgørelsen ligger ikke nær lige just i Øjeblikket. De Bemærkninger, jeg vil gøre, skulle derfor være meget korte. Jeg er enig i den almindelige Betragtning, der er gjort gældende af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at en retfærdig Valgordning til Folketinget ikke kan faas uden ved Hjælp af Forholdstalsvalgmaaden. Naar jeg imidlertid nærer nogen Tvivl om, hvorvidt det Forslag, det ærede Medlem førte Ordet for, er det tjenligste i den Henseende, er det, fordi jeg ikke ser rettere, end at de Erfaringer, der kunne vindes af de Valg, der ere foregaaede, efter at vi for nogle Aar siden have faaet den nye kommunale Valgordning efter Forholdstalsvalg, maa overbevise os om, at den Ordning er fordelagtigere for Samfundsudviklingen i det hele og for den politiske Udvikling end den Ordning, det ærede Medlem her fører Ordet for. Ved den Ordning, der anvendes ved de kommunale Valg, opnaar man nemlig, at de forskellige Meninger ligesom tvinges til at samle sig paa en Maade, der i ikke ringe Grad fører bort fra Partivæsenet, medens det her foreliggende Forslag vil fremtvinge snævrere Partiorganisationer, og det, tror jeg, er ikke fordelagtigt for den Udvikling, vi skulle stræbe at gaa i Møde.

Jeg skal i øvrigt ikke fordybe mig videre i dette Spørgsmaal, da jeg, som sagt, nærer den Anskuelse, at de Drøftelser, der foregaa derom for Tiden, i høj Grad have en abstrakt Karakter. Maa jeg desuden dertil føje, at da alt, hvad der i denne Sag foreligger, maa gøres til Genstand for en fortsat Overvejelse, for at Meningerne om Hensigtsmæssigheden af det ene eller det andet kunne være afklarede, naar den Dag kommer, da vi staa overfor den endelige Gennemførelse, ønsker jeg ikke, at mine Udtalelser skulle være af særlig bindende Karakter. Det er med Tilfredsstillelse, jeg har læst den Pas-

sus i Udvalgets Betænkning, som er fremsat af Flertallet, at man ønsker et betydeligt mindre Antal Folketingskredse end det, hvorefter der i Lovforslaget er Tale. Det vil erindres, at jeg ved Lovforslagets første Behandling ret stærkt gjorde forskellige Betragtninger gældende, og jeg har derfor, naar jeg har deltaget i at stille Forslag, stadig holdt paa, at vi ikke tilbyde at gaa til et højere Kredsantal end 120. Det er rigeligt, bedre var det, om vi havde endnu færre. Men komme vi til en ny Valgkredslov, maa Antallet afhænge af den Ordning, som da bliver truffen. Jeg skal endelig bemærke, at ved at gaa til Forholdstalsvalg komme vi bort fra al den Tale om bundet Omvalg under den ene eller den anden Form, der er ført mellem den ærede Ordfører (R. Andersen) og det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) o. s. v.

Saa vil jeg kun gøre en Bemærkning endnu, og det er den, at det simpleste vilde være, om man i al fremtidig Ordning af Valgene til Rigsdagen — om Fordelingen blev paa den ene eller den anden Maade — lagde Vælgertallet og ikke Folketallet til Grund; det vilde være det hensigtsmæssigste, og det vilde utvivlsomt være lige saa retfærdigt som nogen af de andre Ordninger, der i denne Henseende har været Tale om.

Grønborg: Den Valgret, vi nu i et Par Menneskealdrer have haft her i Landet, er bleven praktiseret paa en ret ufuldkommen og ogsaa utilfredsstillende Maade. Det var et stort Fremskridt, da vi indførte hemmelig Afstemning, og det er ogsaa blevet opfattet som et Fremskridt, da vi udvidede Omraadet for Forholdstalsvalgmaaden. Men ellers vil jeg sige, at det kan ikke betragtes som ubetimeligt, om man nu ser sig om efter og ogsaa optager til Drøftelse en mere fuldkommen og udviklet Maade at udøve Valgretten paa.

Den Maade, hvorpaa vi nu gaa til Valg, er ret primitiv. Man stemmer paa en Mand, og dermed er man færdig. Jeg tror, man kan finde meget mere tilfredsstillende Fremgangsmaader ved Udøvelsen af Valgretten, saa at Vælgeren ikke blot faar Lejlighed til at tilkendegive, hvem han helst vil have valgt, men ogsaa samtidig kan udtale sig om, hvordan han vil stemme, hvis han ikke kan faa den Mand valgt, han helst vil have, og der skal være Omvalg. Det er ogsaa i Erkendelse af, at det er en ufuldkommen Maade, vi udøve vor Valgret paa, at der nu er stillet